

26B:3

I va-taxa har föreskrivits att brukningsavgift skall utgå för fastighet, som brukar den allmänna va-anläggningen, med - förutom viss grundavgift - belopp som till sin storlek endast är beroende av antalet lägenheter på fastigheten och dessas våningsyta. Taxebestämmelsen har - även tillämpad på fritidsfastighet - ansetts för- enlig med va-lagens avgiftsregler.

R.W. ägde en fastighet i Båstads kommun. Fastigheten är bebyggd med en sommarstuga och är ansluten till kommunens allmänna vatten- och avloppsanläggning. -- Enligt va-taxa, som antagits av kommunen att gälla från och med 1.1.1971, utgår för fastighet, som brukar den allmänna va-anläggningen, brukningsavgift med dels en grundavgift om 180 kr, dels viss grundavgift för varje lägenhet utöver en, dels en tilläggsavgift, som till sitt belopp är bestämd med hänsyn till lägenhets våningsyta. För lägenhet med en våningsyta om högst 70 m² är sistnämnda avgift 150 kr. -- I enlighet med särskild föreskrift därom i taxan har indexreglering beslutats för åren 1973 och 1974, varvid de ovan angivna avgifterna höjts till 189 kr respektive 157 kr 50 öre för år 1973 samt till 198 kr respektive 165 kr för år 1974. -- Kommunen påförde med stöd av taxan R.W. brukningsavgifter utgörande grundavgift för en lägenhet samt tilläggsavgift för lägenhet med en våningsyta om högst 70 m² för ett vart av åren 1971 och 1972 med 330 kr samt för år 1973 med 346 kr 50 öre och för år 1974 med 363 kr eller tillhopa med 1 369 kr 50 öre.

R.W. yrkade fastställt att han för åren 1971 - 1974 inte var skyldig att erlagga brukningsavgift för fastigheten med mer än 363 kr. Som grund för sin talan anförde han: Det är inte skäligt och rättvist att bestämma brukningsavgiftens storlek på grund av fastighetens våningsyta såsom föreskrives i kommunens va-taxa. Hänsyn tages då inte till i vilken utsträckning anläggningen utnyttjas. Avgiften bör i stället vara beroende av vattenförbrukningen på fastigheten. En på sådant sätt beräknad avgift borde för de fyra åren tillsammans uppgå till 363 kr. Fastigheten användes bara två månader per år.

Kommunen bestred R.W:s talan och anförde: Kostnaderna för va-anläggningen skall fördelas efter de anslutna fastigheternas större eller mindre nytta av anläggningen och som ett grovt mått härpå kan användas fastigheternas våningsyta. Vattenförbrukningens storlek påverkar endast de rörliga kostnaderna för va-anläggningen. Dessa är låga i jämförelse med de fasta kostnaderna, som utgör 85 à 90 procent av totalkostnaderna. Om avgiften för varje fastighet skulle grundas på uppmätt vattenförbrukning vore det med hänsyn till de fasta kostnaderna motiverat med höga grundavgifter. Dessutom måste kostnaderna för vattenmätning täckas genom avgifter. Kostnaden för en vattenmätare uppgår till 70 kr per år, kapitaltjänstkostnaderna oräknade. Sannolikt skulle avgifterna vid ett sådant förfarande bli högre än de som nu påförts R.W. Kommunen måste dimensionera sin va-anläggning så att kapaciteten är tillräcklig även under sommarmånaderna då belastningen är störst. Skyldighet föreligger att försörja varje ansluten fastighet med vatten och avlopp hela året om. Det är därför inte skäligt att den som bebor sin fastighet endast en del av året skall betala lägre avgift än andra.

Va-nämnden yttrade:

Enligt lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar åligger det huvudman för allmän va-anläggning att låta ägaren till varje fastighet inom anläggningens verksamhetsområde bruka anläggningen om fastighetens behov av anordningar för vattenförsörjning och avlopp inte med större fördel kan tillgodoses på annat sätt. Detta innebär att huvudmannen är skyldig att ge anläggningen en sådan kapacitet att varje bruksberättigad fastighet när som helst kan nyttja anläggningen fullt ut.

Lagen föreskriver vidare att ägare till sådan fastighet som angivits ovan är skyldig att genom avgifter bidra till kostnaderna för anläggningen i dess helhet och att avgiftsskyldigheten skall fördelas mellan fastigheterna efter skälig och rättvis grund.

Erfarenhetsmässigt utgöres - såsom uppgivits vara fallet i Båstads kommun - kostnaderna för allmän va-anläggning till alldeles övervägande del av fasta kostnader.

Under sådana förhållanden kan det inte anses strida mot lagens föreskrift om avgiftsskyldighetens fördelning att tillämpa en va-taxa enligt vilken avgiften för bostadsfastighet inte påverkas av vattenförbrukningen i fastigheten i vidare mån än som följer av att fastighet med större våningsyta - och således typiskt sett högre vattenförbrukning - får betala en högre avgift än fastighet med mindre våningsyta. Den omständigheten att viss fastighet endast användes under en del av året föranleder inte till annan bedömning härvidlag.

På grund av det anförda kan R.W. inte undgå skyldighet att erlagga avgift enligt föreskrifterna i kommunens va-taxa. Någon erinran mot avgiftsberäkningen i och för sig har inte anförts. Hans talan kan därför inte vinna bifall.

Va-nämnden ogillade R.W:s talan.

Beslut: 1975-12-15, BVA 54

Mål nr: VA 22/75

Litteratur: prop. 1970:118 s. 105

Bouvin-Hedman s. 141 f

Körlof s. 78 f